

ДО УКРАЇНСЬКИХ ПАСІЧНИКІВ

Невдовзі народ України відзначатиме 20-ту річницю незалежності держави. У багатогранне відродження України пасічники внесли свою вагому частку. З давніх-давен Україна пишалася ними, а люд мав на спожиток достатню кількість меду та інших продуктів бджільництва.

Відзначатиме свій ювілей і «УП». Спілка пасічників України, ННЦ «Інститут бджільництва ім. П. І. Прокоповича» сердечно вітають колектив редакції журналу з ювілеєм відродження часопису. Творчому колективу «УП» бажємо натхненної, богопотрібної праці у справі відродження національного бджільництва, його історії. На сторінках журналу і надалі поширювати досвід українських майстрів бджільництва, рекомендації науки.

Відзначаємо те, що «УП» однаково цікавий як для досвідчених, так і для початківців, професіоналів і аматорів, він є пропагандистом цієї шляхетної і потрібної нам всім професії, особливо серед молоді. На своїх сторінках журнал відроджує історичну справедливість і повертає безпідставно забуті імена славних синів українського народу, велетнів пасічницької справи, що своїм доробком вписали яскраві сторінки у розвиток національного і світового пасічництва. «УП» виховує серед своїх читачів високу культуру, шляхетність, чесність і національну гідність, як кращі риси людської моралі. Читач завжди має можливість знайти щось корисне, перейняти досвід інших на пожиток своїй пасіці.

У травні 1991 року було підписано до друку перший номер втретє відродженого журналу «Український пасічник». Заснований в 1914 році о. Василем Пилипчуком в місті Тернополі журнал проіснував недовго й припинив свою діяльність з вступом російської армії, засновник його потрапив до в'язниці.

Друге відродження журналу відбулося 1928 року. «УП» виходив під редактуванням Михайла Боровського, як орган пасічницької секції товариства «Сільський господар» і пасічницького кооперативу «Рій». Журнал виходив у місті Львові щомісячно до вересня 1939 року. Зі вступом у Львів Червоної армії часопис припинив свою діяльність, редактори М. Боровський і Є. Храпливий змушені були виїхати за кордон. У 1942–1944 роках, під час окупації Львова фашистами, під редактуванням М. Боровського вишло у світ ще декілька номерів журналу. Окупаційна влада не боялася, що українськомовний фаховий журнал буде заважати розвитку та укріпленню їхньої ідеології, політики та культури.

Третє відродження, ювілей якого пасічницька громадськість країни відзначає, починається безпосередньо з ухвали Міжрегіональної конференції бджолярів-любителів, яка відбулася 21–22 грудня 1990 року у м. Львові.

За минулі 20 років «УП» став найулюбленішим журналом пасічників України, про що свідчать численні дописувачі.

Доброї тобі, «УП», дороги, вдячних читачів, численних дописувачів. Служи і надалі нашим пасічникам, загальнодержавній справі розвитку бджільництва.

19 серпня цього року пасічницька спільнота відзначає своє професійне свято «День пасічника». Аналізуючи стан та перспективи розвитку бджільництва наші пасічники дивляться в майбутнє, на 43-й Міжнародний конгрес «Апімондія» (2013), де Україна повинна все зробити, щоб достойно показати свої досягнення, а також взяти з конгресу нові технології, досягнення світового бджільництва.

Приводячи коротеньку інформацію про історичний стан та ювілей журналу «Український пасічник», мені хочеться, від імені президії Спілки пасічників України, привітати всіх бджолярів України з професійним святом – Днем пасічника і побажати благополуччя, здоров'я, щастя пасічникам України й їх родинам.

Президент Спілки пасічників України,
директор ННЦ «Інститут бджільництва ім. П. І. Прокоповича УААН» **Л. І. БОДНАРЧУК**